

Any XXIII núm. 5,170

Barcelona: Dimars 30 de setembre de 1913

Edició del VESPRE

SANT DEL DIA: St. Jeroni, of. dr. i fd.—Sta. Sofia, vda.
Quaranta hores: A la capella de Sta. Teresa, de Religioses Carmelites descalces.—Hores
d'exposició: De 24 de nou del matí a 24 de set de la tarda. **Dema:** A la capella de Sta. Sofia, de Religioses Carmelites descalces.—Hores
d'exposició: De 24 de nou del matí a 24 de set de la tarda. **Cori de Maria:** St. Jeroni, of. dr. i fd.—Sta. Sofia, vda.
Missa d'avant: St. Jeroni, of. dr. i fd.—Sta. Sofia, vda. **La de demà:** Del de la B. V. M. de la Mercè, c. blanc. **Adoració nocturna:**

Observatori Meteorològic de la Universitat.—Director: E. Alcobé.—29 de setembre
MOROS D'OBSERVACIÓ: 9 matí i 3 tarda.—Baròmetre a 0°0 al nivell del mar, 758,7; 758,7.—Temperatures: Màxima, 22,3; mínima, 15,1.—
Màxim d'ombra, 15,9; reflector, 18,1; 24,1.—Pluja a les 24 hores, 0,0.—Alguns evaporats en mil·límetres, 0,0.—Graus d'humiditat, 88,9.—
Direcció del vent: NE.—Velocitat del vent: NE.—Velocitat del vent: NE.—Velocitat del vent: NE.—Velocitat del vent: NE.—Velocitat del vent: NE.—
Sortida del sol: 5,45.—Punta: 2,7.—Sortida de la lluna: 5,21.—Posta: 5,21.

Donya Dolores Sans i Grau

Viuda de Francisco Miró
mori el dia 31 d'agost últim
havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica
(A. C. S.)

Els seus afilgits fills Paquita, Josep Maria i Domingo, nét, germans,
germanes, germans polítics, nebots, cosins i demés parents, al recordar als
seus amics i coneguts tan irreparable pèrdua, els supliquen li tributin un
record en llurs oracions i se serveixin assistir als funerals que, en sufragi
de la seva ànima, se celebraran demà, dimecres, dia primer d'octubre,
a les deu, a l'Església de la Casa Provincial de Caritat, per lo que rebren
especial favor.

Les misses després de l'ofici i desseguida la del perdó.

No's convida particularment

ANONIMA CLAUDIO DURAN

Construccions MONIER
Ronda Sant Pere, 44, baixos

Sotres de CIMENT ARMAT amb revoltons de guix
Patent núm. 51.579.—Economia, resistència, depressa en construir Dipòsits,
Canonades, Ponts, Edificis industrials tota mena de construccions amb ciment arma i

EL HOGAR ESPANOL

Societat Cooperativa de Crèdit
Hipotecari

Per acord del Consell, a partir del dia
primer del proper octubre, a les hores
de Caixa, es pagaran els interessos de
les imposicions especials corresponents
al tercer trimestre d'aquest any, tant en
la Central, Porta del Sol 9, Madrid,
com en les seves Sucursals, Ronda de
Sant Pere, 6, Barcelona, i Méndez Núñez,
13, Sevilla.

Madrid, 27 de setembre de 1913.—El
secretari del Consell, Manuel García
Briz.

Todo encarece

sola

la **HARINA Lacteada NESTLÉ**,
el mejor alimento para niños de
baja edad, no cambia de precio y
queda al alcance de todos los bol-
sillos.

Una muestra se manda gratuita-
mente sobre pedido por la casa del

Sr. D. Miguel Ruiz Barreto
a Sevilla,
Apartado de Correos, 76.

COLEGI DE SANT JORDI

Fundat l'any 1898 per
En Francisco Flos i Calcat

1.ª i 2.ª ensenyança i Comerç. Teor-
porat al Institut general i tècnic. Di-
rector espiritual. Especial de pàrvuls.

Idoneus emprarà el mètode de la **Castellana i Francesa**.—Local bilingüe
nació i ventall. Especials torra-jardí per a joves i nenes i a l'ensenyança
nació i ventall. Especials torra-jardí per a joves i nenes i a l'ensenyança
nació i ventall. Especials torra-jardí per a joves i nenes i a l'ensenyança

Obertura 15 de setembre
Lauria, 45, pral. i. 1.ª, i Passatge Permanyer

Tusquets i C. S. en C.

Banca.
Borsa.

Valors i cupons.—Rambla del Centre, 9.

MASTIC VEGETAL
INALTERABLE
Fórmula Tobella

Per a tota mena d'empelts
y feridas de las plantas

Pot usarse sempre y no danya may.
S'aplica ab un pinzell, en fret.

Primpessa, 11, pral.—BARCELONA

Dr. Teixidor Moragas Diploma Fac. Medicina París. Estòmac, budella, felga, pàn-
creas, diabetes, gola, obesitat, magrura. Anàlisi, Raigs X.
Massatge, Electrificació. De 3 a 5: diïluns, dimecres i dissabtes. — Portal Angel, 12, 1.ª.

Dr. Perearnau Professor de Vies Urinàries (Hospital Clínic 1906-1910. Acad.
i Lab. 1912). Pl. Urquins, 2, 1.ª de 12 a 21 i 4 a 9; festius, 10 a 11.

J. Marsans Rof i Fille
Valors, Cupons, Giro, Canvi de Monedes, Comptes corrents, Viatges
(RAMBLA CANALETES, 2)

Dr. Boada Vies Urinàries. Mals de la pell. Extirpació del pèl moix.
Raigs X. Electrotèria. Carrer Cortis, 612. De 2 a 4 i de 6 a 7.

Futurs de Cotó
A. GABARRÓ GARCÍA
BARCELONA
Lauria, 33, Tel. 4290

Dr. J. Presas Metge Oculista del Hospital de la Santa Creu, Ronda de
la Universitat, 17, 1.ª. Consulta de deu a onze i de tres a cinc

Van per feina...

Una de les coses que criden més l'atenció dels que assisteixen a les sessions del nostre Ajuntament o en lleixen les ressenyes, és la pressa extraordinària que tenen sempre els letrats quan se tracta de qüestions que, sia per la raó que sia, els interessin en ell.

Ja poden llegir-hi milions: ja pot perillar l'era municipal: ja poden protestar els regidors de les altres minories davant qualsevol enfrontament proposat per la radical. La cosa's declara urgent encara que l'acord de què se l'ha de fer objecte no tingui de ser efectiu al cap d'un any o dos o tres.

Quan se'n pensen una en perjudici de la ciutat, la volen deixar resolta desseguida, en una mateixa sessió sense que hi hagi temps d'estudiar-la ni de discutir-la. Que després resulti un disbarat, no's veu d'aquí: lo important és haver-la feta. Sembla que per ells és molt millor això que adonar-se'n abans. Per què? Això ells s'ho saben. Nosaltres constatem el cas i prou. I el cas és que tot afer municipal que conseqüència interessar a la colla letrada, adquireix de cop i volta, sense que hi hagi temps d'estudiar-la ni de discutir-la, el caràcter de quelcom d'important, fatal i necessari. Per això no hi ha cap proposició les conclusions de la qual no debutin per aquesta:

«Que se declare urgent».

I a vegades lo que's declara urgent feia anys que dormia per culpa tal vegada dels mateixos que tot d'una s'ha volen fer passar i que ara, oberts a qui sab quins recursos se'n converteixen en paladini, no en altra manera que cavallers de les rondalles se'n fan de les donzelles que gemen sota estrany encís en les pregones naus dels castells encantats, més clares, menys intrincades i no tant misterioses com certs cataus misteriosos, intrincats i obscurs de certes oficines.

El lema municipal dels letrats sembla ser: «Depressa, depressa, depressa». És que saben que'l temps és or. Per això no és meravella que els ciutadans, al veure's agitats per l'afany de resoldre al galop tants i tants afers, diguin, admirant llur activitat prodigiosa:

—Se coneix que van per feina...

L'invent Casablanco

La premsa ve ocupant-se des de fa alguns dies d'aquest notable invent que l'intel·ligent i la perseverança de nostre estimadíssim amic En Ferrán Casablanco ha portat a la indústria dels filats en general, després d'anys i més anys d'estudis i experiències, aconseguint a la fi un dels triomfs més lleugers i sorollosos.

La presentació pública i oficial del nou invent és avui a la gran sala de reunions de l'Escola Industrial de Sabadell, que consagrarà la glòria de sa inauguració exhibint a l'apreci dels intel·ligents i a la pública curiositat el fruit del privilegiat enginy d'un jove i modest industrial, qui ha dedicat tot l'esforç dels millors anys de sa vida a la realització definitiva d'un invent, que les persones més enteses califiquen de verament transcendental.

El nou aparell s'exhibeix aplicat a la filatura del cotó en una màquina continua de 48 púes. En ella podrà admirar-se la importància del sistema, per obra del qual les ventoses suprimides les metxes intermitents, ja que d'una metxa en gros s'obté en cotó d'una metxa en petit, en condicions tals de perfecció, elasticitat i resistència molt superiors als que's filen amb els procediments actuals.

L'invent Casablanco, havia d'ésser necessàriament obra d'un pràctic. Prescindint de tots els principis que han vingut adoptant-se per a perfeccionar la filatura, consistent en la superposició i estratège, el senyor Casablanco, girant els ulls ençà, ha cercat en la filosa primitiva la base del seu sistema, explicant el seu enginy per a que, en la màquina, un senzill aparell fés lo que feien abans els dits de la filatura per mitjà de la pressió, per a donar-li el gruix que's desitja.

Cal confessar amb ple goig que ho ha aconseguit, amb tota la perfecció desitjable de perfecció i d'economia.

Que si l'invent Casablanco ve indubtablement a pronunciar una veritable revolució en la indústria dels filats, ho farà sense destruir ni afectar interessos, ja que pot aplicar-se indistintament a les màquines actuals, sien selfactives o continues, sense fer altra cosa que substituir els accionaments actualment en ús per l'aparell Casablanco. I amb la substitució aconsegueix la indústria dels filats la supressió de les metxes intermitents, fines i entrefines, no en perjudici sinó amb millorament de condició en la matèria elaborada. Amb la supressió d'aquelles pot ben calcular-se la ventajosa que s'obté en la reducció de maquinària d'una instal·lació completa, ja que persones enteses determinen en més d'un 20 per 100 l'economia que se n'obté. Després, fent-nos bon càrrec de les ventajoses que resulten de la reducció d'existències de matèries en preparació, disminució de mà d'obra i de força motriu i reducció d'espai en les instal·lacions, podrà pas aventurar esbrinar el cost de la producció amb una economia d'un 25 per 100.

Les persones perites que fins ara han tingut ocasió d'admirar el nou invent, han dit ja i proclament ben alt les excel·lències d'aquest. L'exhibició pública de l'aparell, que's farà dintre breus dies, donarà ocasió a que puguin ocupar-se'n molts dels que amb força autoritat, pot

dran confirmar més i més sa ja reconeguda importància.

L'industriosa ciutat de Sabadell n'està ben satisfeta i orgullosa de poder associar son nom a l'invent del seu fill il·lustre, en Ferrán Casablanco, tant més consistent aquell en un valiosíssim aportament al progrés de l'indústria, que ha de deixar remarcablement signada una època de glòria i fecunda transformació. La moderna Sabadell hi deu a l'indústria sa grandesa i son esplendor. Com, doncs, no ha de sentir-se orgullosa de que al un de sos fills qui rendeix a l'indústria com a tribut de gratitud i amor les excel·lències d'un invent que tants beneficis pot reportar-li, i que ja en plena realitat, li mostra en el pèrvore noves vies de prosperitat i de progrés?

I cal també consignar, que entre totes les satisfaccions que l'èxit ha d'aportar-li, la major, la que sent en Casablanco amb més intensitat és la del rebuig que son invent pugui reportar a sa estimada pàtria. I els que'l coneixem a fons podem ben fer semblant afirmació.

Poc ens podem creure els qui estíem l'ens honrem amb la seva amistat, la transcendència que havia de revestir l'obra del Casablanco. Sabiem que ell laborava amb fe i amb constància a tota prova, en quelcom interessant. Sovint el veiem desaparèixer de nostres tertúlies íntimes, al·legant que's ocupava temporalment, fent breu parèntesi, per a tornar sempre joial i sense mostra de preocupacions; sense que la més lleu arruga de defalliment ralles son front seré ni l'ombra d'una contrarietat en terribils aquell franc somriure i aquella placenta afabilitat que són els trets més distintius de son caràcter. I, amb tot, la grandesa de l'obra realitzada, i els anys que l'ha perseguida, ben clar demostren les dificultats que degué vèncer i les contrarietats que degué sofrir. Potser en sa excessiva modestia i en sa mateixa ingenuïtat hi han arrelat i trobat sa fe i la perseverança que eren menester per aconseguir sa capital empresa i dur a bon terme l'obra magna que avui l'omple d'orgull, i els fons capàs de sentir-ne. Mes ell resta satisfet al peu de la seva obra, més modest que mai, sempre afable i somrient, com si res hagués fet, refugint tota demostració, i engorrig-se a les justes alabances que li tributen, com si li retraguessin una malifeta.

L'obra és ja definitiva i donarà fruits saborosos, en digna recompensa a l'enginy i laboriositat del jove inventor, nostre estimadíssim amic En Ferrán Casablanco, a qui felicitem de tot cor. Patentada en totes les nacions industrials, no tardarà gaire en recórrer triomfalment el món, proclamant ses excel·lències. An aquest fi, i amb la denominació de «Patents Casablanco», s'és constituïda una Societat Anònima per a l'exploració del nou invent, de la qual n'és director tècnic el jove inventor, gregori nostre distingit company En Frederic Rahola. I president del Consell d'Administració l'intel·ligent industrial i estimat amic En Lluís Sedó. Tots ells són ferma garantia del bon acort que els augurem i que's desitgem de debò, en honra i glòria del renom industrial de Catalunya.

Manuel RIBOT i SERRA.

Congrés de Dret català

Als Advocats de Catalunya

El Congrés de Metges de llengua catalana és d'una gran exemplaritat per a nosaltres, els advocats, els que dediquem nostra activitat a les tasques del Dret. Els, els metges catalans, s'han sabut aplegar en Congrés sense altre lligam que el de la llengua, que, al fi i al cap, respecte al objecte del Congrés és d'una finalitat secundària. Per què nosaltres, els juristes, no ens hi juntem en Congrés? Tenim, respecte del mateix, la finalitat secundària de la llengua (com els metges i altra això, la finalitat principal, substancial, del Dret).

El dipòsit de Dret català és sagrat. I ha sigut confiat a nostres mans. Tenim en ell el teixit que ha lligat durant molts segles les relacions socials dels catalans i que, respecte a la manifestació dels drets subjectius, encara les regula avui en part. Per què, doncs, no hem de fer possibles per a conservar-lo, augmentar-lo i perfeccionar-lo? És que no fem-ho no cauria una gran responsabilitat damunt nosaltres?

El dia en que el Dret català caigués s'hauria donat el cop de mort a la nacionalitat catalana. Perquè el del Dret és sempre el vincle més fort que lliga els pobles ja que és la resultant d'un conjunt d'afers vinculats. Quan un poble deixa morir el seu Dret és que aquest poble ja no té una tradició pròpia en la constitució de la família, en la vida contractual, civil, en la seva vida individual (subjetiva), com diria Duguit, ja que, en donar mort, la individualitat és que que dona mort especial als pobles.

Mortuàndam, nostre Dret creix. I el per un costat nostra vida de relaxació s'augmenta a ço que les corrents de Dret públic i de Dret mercantil ext-

Institut de Cultura i Biblioteca Popular per a la Dona

Ahí va celebrar la seva sessió inaugural el benemerit Institut de Cultura i Biblioteca popular per a la dona, coronat bellament pels triomfs obtinguts en anys anteriors, que han posat el seu nom entre les primeres institucions culturals de la nostra ciutat.

A les deu del matí, se celebrà a la Capella exterior de la Casa de la Misericòrdia un solemne ofici, al que assistiren els representants de les autoritats.

La Junta directiva, els professors i nombrosos amics associats, oferint el temple hermosíssim aspecte.

Acabada la missa, que fou cantada pel cor d'associades, s'entonà una Salve de salutació a Nostre Senyora de Montserrat.

Seguidament, a l'espaiosa sala d'actes de l'Institut, va tenir lloc la sessió inaugural.

En el fons presidint l'acte un hermosíssim quadre amb l'imatge de la Patrona de Catalunya, sentant-se a l'estrada el doctor don Josep J. Gual, conciliari; el canonge doctor Cararach, en representació del senyor Bisbe; el regidor don Pere Montanyola, de l'Ajuntament; i la Junta Directiva, davant la qual socia la celosíssima senyora de Verdader i Callis.

Obert l'acte, el professor de Religió

Joies de núvia

Havia estat carril·ler, cobrador, empleat del Municipi, corredor de grans, el pobre Felip Daniel, i finalment venia joies d'un marxant, amic seu.

La seva vida tenia una mena de desgair i de tristor que no'l deixava arrelar definitivament enlloc, tot i essent estimat per tot arreu. I es que duia el clau al cor de la penosa i cansanera malaltia de la Cèlia, la seva filla, d'una afecte viu que tenia al mon; aquella Cèlia, hermosa com un sol, però que vora els trenta anys se collava com flor sedenta.

No hagués estat tan maca i fòra segurament esposa d'un home treballador i mare de menuts gentils, i ell avi content i animós, i sobre llurs vides, àries ara, sense remei, hi hauria el xerrotejar dels peus i ocupacions i responsabilitats joies.

Tan maca, tan maca, tanta admiració per aquell i tanta flor per ella, hi havia el mon fet corrent a la imatge d'una noia és per a un feliç i esperant comunitat al gaudi i al resplendent, per ell s'havia embellit, per ell havia sofert com una ardenta tota una joventut ja escolada, i els homes del seu bras, homes de carn i ossos, que enamorats i tímids se li acostaven per a que's regentes una vida d'amor i de treball no la feien sentir gens, i a la fi se n'allunyaven, còrrer i despitats.

I la desgraciada tant que havia nascut per a estimar. Era la seva vida opulenta, una flama crepitant i folla, que com no havia estat alimentada d'amor, després d'haver llengüejat al vent fins al perill d'aver perill en un grup de corda.

La Cèlia aquesta fi no la veia i si la veia no s'hi resignava. Malalta greu, tot i tot, des d'ell i fons d'ella una malaltia aguda, magnífica del pit de verge encara es cuidava amb un enamorament d'ella mateixa que començava. Els braços, que no tenien esma per a res, s'alçaven encara tot sovint en moviments coquets per a arranjat la mata lluenta i fina dels cabells negres,

els ulls de febre miraven encara a uns indrets de la cambra humil, amb mirades de foc, com si fos al ball.

Naturalment: havent de vetllar abans el perill d'aquella joventut que's guava passant, altament ardent de cinç, i contemplant aua el fracàs i la posta de la pobresa vida equivocada que ell hauria aixecat amb sang de ses artèries, en Felu Daniel no havia arrelat enlloc per manca de constància i d'objecte i havia envellit abans d'hora.

I si darrerament havia acceptat la correcció de joies, com el marxant amic seu va proposar-li, va ser perquè ell concebia molta gent, i portant les barretes i senyils a mostrar a algun afornat ex-company de la estació o del Municipi, i les més boniques i costoses a algun fabricant que conegués de quan era cobrador o a la Borsa de grans, alguna cosa feta per a ajudar-se i aixís el pobre home no tenia gaires hores compromeses i podia estar vora la malalta sempre que li precisava, que darrerament gairebé era tot el dia.

El metge no havia dit: «Morirà com un pollet quan menys s'ho pensi. No s'hi pot fer res».

I el metge, que era jove, i tant interessava la malalta com encara el cas psicològic, estava commogut, perquè era herètic tan mateix lo que feia la Cèlia, d'estar tant per ella, de cuidar-se com si fos promesa d'illuminada, no sabent promesa de la mort—de tenir un tros de mirall junt amb les medecines a la taula del costat del llit, on allavors estava ja postrada de dia i de nit, i al costat del tros de mirall aquella capseta de polvos rosats per a dissimular la grogor de cura de la cara que ressaltava de l'anginosa coloració dels punts.

El seu pare no la deixava al dia no més que dies estones: a quarts d'una, quan anava a veure els farmàcies per a tornar aviat generalment amb els mateixos estroics, que la Cèlia no desconfia mai de tanenjar, i, puntualment, a les set del vespre, que a l'Orient trobava el marxant i li donava compte del resultat del dia.

Un vespre en Felu Daniel, al tornar de l'Orient, va entrar al quarto d'ella, va estar-se una estona quiet i la Cèlia va sentir cloure un estic que ella no concebia. Després el va tancar en el calaix i amb la clau al pany—zic-zac! zic-zac! va assegurar-se'n bé. Però, tot això, fet tan cautelosament que la noia va conèixer que ell no volia que ella ho sentís.

Finalment, de punteres, el pare va treure el cap de la cambra de la malalta, creient que descansava.

«Ela! Ela! va fer ella.—No dormia, no; ja us he sentit».

Aleshores en Felu Daniel, dissimulant i fent la cara esperansada, va acostar-se a la seva filla, però ella va anar directament a lo que li interessava: «Què feia?»

«A veure».

«Al·lò, al·lò al vostre quarto».

«Al·lò res», escrivia, «treia uns comptes—va contestar, provant seguidament de canviar de conversa».

Oh! No hi va pas valer. An ella no se l'enganyava fàcilment, que ella tenia les orelles molt fines. Havia sentit cloure un estic nou i si no li ensenyava s'enfadaria.

El pobre pare començava a donar-se per vençut.—Si era un estic, però res de particular, com els altres.—Una joia que'l seu amic no havia pogut vendre i li donava an ell per a veure si era més afornat.

«Ensenyem-la».

«Dema'te l'ensenyaré».

«Ara! Ara!» va esclamar aviciadament la malalta.

No hi va haver altre remei. El bon home va anar a cercar l'estic i amb el cor en un fútement l'ensenyà.

De sobte va allargar bruscament l'estic al seu pare: «Tant de Tenen!» i les havia vist. Tant de Tenen per a ella.

En Daniel ja se'n anava, aquantant-se les ganes de plorar, cap a desat l'estic de bell-nou, quan va sentir una veu feble com si la cambra s'hagués engrandit de sobte o ell ne fos lluny. La veu havia dit:

«Paré».

«Es va tornar plè d'indulgència. Una onada de veronyia havia pogut tintar de sang aquell rostre de mort de la malalta».

«Què vols, filla? Què tens?»

«Escult».

I li va demanar que les hi deixés emprovar aquelles joies, que no les faria pas mal-bé. Conèixent la bondat del seu pare que no li sabia dir que no, com una criatura va anar animant-se i buscant argumentacions i encara va demanar més. Ella concebia que aquella nit no descansaria, patint aixís, si ella tenia les joies posades, estant desperta, encara estaven més segures que en el calaix. Si acés volia dormir ja ho diria i se les treuria a l'instant. Que, per l'amor de Deu, digues que sí. Li feia molta il·lusió. No ho sabia ningú.

Tot s'ho havia dit ella. Era un capritxet de física i era inútil combatre'l.

I en Felu Daniel, arrossant-se d'espall i alcant els ulls al cel, va tornar l'estic.

Allò ja ser un deliri que nuava el cor. Abans de posar-se les arrecades va acostar-se el mirall, va empolvar-se de nou i es va passar per la lassitud dels cabells uns gotes d'oli que li varen deixar les grogues mans untades i oloroses com si s'ungís ella mateixa. Però en les orelles transparents i caigudes les arrecades eren un pes excessiu i una ornamentació macabra.

Tant se valia això. Ella davant del mirall va moure el cap a esquerra, a dreta, a esquerra i dreta per a veure com llifen els diamants en uns moviments de vivacitat que commovien.

Després, sobre'l pit—blanc de fòra, porla de dins com els sepulcres de oue parla l'Escriptura—es va clavar l'agulla esplèndida.

L'anel·l li venia baldera en el dit afiladíssim i el braçatell sorollava en aquella polra munyeca que no més tenia la pell i l'os.

De tot aquell deliri ne va restar abatuada i es va empalidar de depressa, però encara amb el tros de mirall davant, va mossegar-se els llavis per a fer-los tornar vermells i va humitejar-se amb aquella seva saliva perillosa que donava cubriments de cor.

Realment, en descançar en tota la nit, no va fer més que mirar-se, que somriure que moure's, lluitant amb aquella tot desesperada que en la calma de la nit ressonava tràgicament. Però la desgraciada semblava que nasqués la nit en el teatre i es vegés admirada de tothom.

Quan a la matinada es va endormiscar, el seu pare, delicat i tremolós, li va treure les joies, però ella, amb els ulls clucs, somnava que ja les veia demanar com si fossin d'ella, com si les hi haguessin pres. Hi havia el metge aleshores i

va indicar al pare que la complagués pensant que allò era la darrera cosa que demanava.

Ella tot el dia estava animada i deia que's trobava millor, però aquell reviscòndic amb el metge i la mort.

En Felu Daniel no sabia pas a quina paret tocava. S'havia oblidat de tot i va passar un dia ombrínt anant a esbravar el seu dolor per tots els recons de la casa.

A entrada de foc va sentir uns cops a la porta. Va obrir esglaiat i es va trobar amb el marxant de joies, qui, al no veure'l a l'Orient, com cada tarda, corria a dir-li que aquell dia ja era venut. L'hi comprava un jove que ja l'havia vist abans, quan ell el duna, sinó que no s'havien entès de preu i ara, per casual que fos, quan ell ja no l'entia, l'havia anat a trobar i l'hi comprava. Però volia desseguida, car l'endemà se'n anava a veure l'enamorado, una pibellet que vivia a una hisenda de l'Empordà, i n'hi volia fer present.

La cara que va posar en Felu Daniel al sentir parlar de l'admirat, es va esbrar al marxant, qui va preguntar atropelladament:

«Que no't tens? Que l'has perdut? Que te l'han pres?»

En Felu Daniel el va calmar rodant el cap, i emportant-se a l'extrem del pis li va contar en veu baixa tot lo que havia passat amb les ditzoses joies de nova; i ara ell no gosava, havent dit el metge i tot, pendre's de la Cèlia, perquè fóra matar-la.

«Però no tingués por: no passarà d'aquí, desgraciadament».

El marxant, a qui havia commogut aquella història, se'n va anar desseguida a donar una escusa al comprador, però assegurant-li que l'endemà al matí, encara que fos a darrera hora i ni que ell les hi hagués de dur a l'estació, aniria les joies.

«Aquell vespre, els dos amics, en Daniel i el marxant, novament reunits, parlaren de lo que calia fer».

«Mira-li deia el marxant—pu't esperar fins aquesta matinata. Sinó, no li hauria altre remei; les hi tindràs que demanar».

«Oh! no hi arribarà, no, a la matinata, la meva filla; el cor m'ho diu».

I fins i tot el pobre pare, com que ja se la veia morta, desitjava que no hi arribés a la matinata per a evitar allò de demanar-li les joies, que ell no sabia pas com fer-ho.

En tant, allí, a la cambra, d'on en Daniel anava i venia, la Cèlia, enojada, empolvadeta, tossint, però amb els ulls vius i els llavis de tant mossegats un foc sanguinosos, en lloc d'esperar la mort, semblava que esperés sentir una orquestra llunyanera per alçar-se a ballar l'indulgència.

I la nit passava... El metge no's movia d'allí, el pare a tomballons anava de la cambra de la moridora al extrem del pis, on, com si estés amagat, el marxant esperava, i la Cèlia encara estava per ella en els darrers moments, abstracta amb aquell tresor d'or i diamants.

I ja la claror tènue de l'aurora entrava pels porticons mal ajustats que encara se sentia tossir i no aquell silenci imposador de la mort que s'esperrava d'un moment a l'altre.

El marxant ja consultava el rellotge, enganyós d'aquella situació inhumana i ja no podia esperar gaire temps més, quan l'explosió dels plors den Daniel que triguava a sentir varen demostrar-li que ja tot estava llest.

Lo primer que's va fer aleshores, abans i tot de dur-la del seu llit al llit, va ser treure cuidadosament, com si se li pogués fer mal, les joies a la pobreta Cèlia, que havia mort com un pollet, i col·locar-les en l'estic per a dur-les a l'enamorado que les esperava per a ferne present a la pibellet de l'Empordà, que devia ser sana i allegra i les rebria emocionada com una promesa d'una vida d'amor, ignorant sempre que venien d'una verge desgraciada que de l'amor havia mort.

El metge jove rodava el cap.

El pare plorava i mostrava sorolladament, a la fi un dia, el dolor que li havia calgut reprimir tota la vida, i el marxant—això que ell havia vist tant de drama al voltant de les joies—al pendre el tràgic estic s'esgarriava.

Era el matí del dia de la Mercè.

R. SURIÑACH SENTIES.

Polítics

Oficines centrals electorals

Fa dies que treballen les oficines electorals de la Lliga Regionalista preparant els treballs necessaris per a l'organització de les eleccions vinentes.

El Diccionari electoral a base del nou cens està acabant-se.

De 9 a 1 i de 3 a 7, estan ja a la disposició del públic que necessiti consultes.

L'idioma i la Justícia

Es el tema d'un interessant article que publica el confre «El Restaurador» amb motiu de la Memoria del ministre de Gracia i Justícia, llegida en l'acte de l'obertura dels Tribunals, en la qual se preocupa de les mides que cal adoptar per a donar més bon acert en les sentències dels Tribunals.

«El Restaurador» senyala com un perill que hi ha a Catalunya i que pot venir d'un error en les sentències, el fet d'haver-hi jutges, magistrats i secretaris castellans que no entenen les deposicions de querellants, de querellats o de testimonis que en un 70 per 100 no parlen bé més que la seva llengua o no entenen bé lo que aquells els pregunten.

Demana que s'aumentin els interpretes jurats de tal manera que intervinguin en tots els actes orals de la justícia i que siguin els que formalitzin les actes d'aquests actes, posant així un fonament exacte al judici.

Varies

—La notable revista «Catalunya» inclou en el seu darrer número el següent sumari:

«La joventut Esquerrana.—Tres apòlegs.—II.—El Sant, per R. Rocabado.—Sentiment de patria, III, per Josep Lleó.—Del metamorfisme d'una nacionalitat pel llenguatge.—Aspasia.—Estanciació, per C. Ribera-Bracons.—El vot de la dona, trad. R. B.—Castredat i capitat de treball, per R. Ferrero.—Camí de perfecció, per S. Vinardell.—De la premsa: Cultura Centralista.—Un fidei del fiscal del Tribunal Suprem.—Per la dignitat artística.—Una vergonya, per J. Morató.—El centenario de Ramon Lull, per Miquel S. Oliver.—Ciudadania, per Lluís de Zulueta.—Detritus de un partit.—Se desnaturaliza Catalunya? per Ramiro de Maeztu.—Catedra de la Lengua Catalana.—Estudis Universitaris Catalans».

«Saben que vullós clement d'aquesta Universitat han visitat catedràtic de medicina doctor don Miquel A. Fargas, demanant-li autorització per a presentar la seva candidatura per a senador per la mateixa, tan aviat se convingui a eleccions, i oferint-li, per consegüent, son més decidit apoiament».

El senyor Fargas els contesta agraint la convençent participació de l'autonomisme universitari, si el vot dels seus companys li és favorable, serà aquella el tema de sa actuació en el Senat on procu-

rarà obtenir les majors ventajetes per a la classe».

—Ha mort don Joaquim Viñes i Pagès, un antic republicà federal. En 1869 se sublevà amb en Jorjé i formà part dels batallons republicans en temps de la guerra civil. Havia ocupat càrrecs en el Consell Regional Federalista de Catalunya, essent molt estimat pels seus companys Vallés i Ribot, Llosta, Roig i Minguet. Havia escrit en els periòdics «El Federalista» i «La Avanzada» i mai havia volgut ocupar càrrecs públics. Als darrers anys de la seva vida estava separat de tota acció política (a. C. S.).

—El Progresso d'avui ve tot alarmat perquè creu que Espanya vol aliar-se amb la republicana França i la liberal Anglaterra, i tem que això obligui a lluitar contra l'autoritat i militarista Alemanya.

—Sobre'l tema «Actualitat política» donarà don Adolfe Cabús una conferència a Mora d'Ebre, i és possible que també hi parli don J. Man i Masell.

—A Giróna comença a haver-hi moviment electoral. Els liberals i republicans aniran junts. També hi aniran conservadors i jaunistes. Els regionalistes lluitaran sols.

—L'Assamblea de la U. F. N. R. de Badalona acordà que els nacionalistes vagin junts amb els lerrouxistes en les vinentes eleccions municipals.

—L'Ajuntament del Ferrol ha fet un homenatge de consideració i respecte a l'Il·lustre català, general d'enginyers navals, don Andreu Avel·l Comera, en tregant-li un artístic album amb motiu de complir 71 anys.

L'alcalde pronuncià un afectuós discurs, i el senyor Comera, molt emocionat, manifestà son agraiement dient que en son testament deixa consignat que la seva gran biblioteca se repartís entre el Ferrol i la ciutat de Vallès, lloc de la seva naixença, i un gran laboratori d'arts i oficis.

L'acte se revestí de gran solemnitat.

Del Marroc

(PER TELEFON)

Telegrama oficial del darrer combat

Madrid, 29, 915 nit.

Durant la celebració del Consell, el ministre de la Guerra ha facilitat el següent telegrama oficial:

Larache, 29.—Coronel jefe d'Estat Major a ministre de la Guerra.

El comandant general des de Karkya m'ordena digui a V. E. que ahir diumenge, a les 14, ocupà dita posició després d'anar desallotjant successivament a l'enemic que des de les 8.30, després de rebassar el Roudj, ha anat de serria en serria oposant-se a l'avenc, havent presentat obstinada resistència a Karkya.

La columna tingué un sargent mort, del batalló de Figueras, i ferits cinc soldats de Figueras i un de Guadalajara i tres cavalls.

L'enemic abandonà sis morters i se li han fet 25 presoners, on d'ells l'ent, havent tingut considerables baixes per la planúria del terreny i foc cert de l'artilleria.

La presa de Karkya ha sigut determinada per haver-hi forces del Raisuli en els duars de Hardan i Bitret, d'aoi seran tretes per amenaça des d'ells els convois.

Se fortifica Karkya per ser la clau de les kàbles de Llevel, Stebig i Beni Aro.

A les onze del matí ha arribat a Madrid el batalló expedicionari del regiment de Cuenca que, amb el d'Aragó, anirà al Marroc després de la visita de M. Poincaré.

La força ha sigut rebuda a l'estació per les autoritats militars que han felicitat al tinent coronel del batalló per l'excel·lent estat de policia i instrucció dels soldats. Aquests venen molt animats.

Han desfilat pels carrers centrals de la població marxant al quarter on s'allotgen.

A Melilla

Madrid, 30, 1230 matí.

Ha sortit cap a Melilla el coronel senyor Fernández Llanos, ex-quefe de la policia de Madrid.

L'aviació en la campanya

Sembla que hi ha el propòsit d'ensagar l'aviació dels aeroplans en nostra actual campanya al Marroc.

Se relaciona amb aquest projecte la ordre de incorporació urgent que s'ha donat als pilots militars que's trobaven en ús de llicència, tots els quals han d'estar a Cuatro Vientos el primer de octubre.

A Cuatro Vientos es nota gran activitat i sembla que s'estan organitzant uns dies quadrats.

El tinent don Alfonso, que ha arribat avui, figurarà en aquesta esquadra.

Els propòsits del Raisuli

Tanger.—Encara no's tenen a l'alcia detalls de l'operació d'ahir.

Unicament se sab que l'operació se portà a cap en territori de Uatza i plovent copiosament.

Informes tingeren bastantes baixes. Informes moros aclareixen la finalitat dels combats haguts abans d'ahir.

Sembla que el Raisuli, desenrotllant el seu pla, s'ha conegut i que té per objecte fer presoner a algun dels petits destacaments que presten servei en els llocs militars per a negociar després segons les seves conveniències el rescat, s'interna a favor de la fosca en la zona espanyola amb nombrosos partidaris seus a fi de donar el cop.

El general Silvestre tenia coneixement dels propòsits del Raisuli, encara que ignorava la data en que havien de realitzar-se.

Tots els llocs militars estaven sobre avís i s'exercia estreta vigilància.

La nit indicada des de un dels llocs militars fou advertit l'avenc de les gents del Raisuli i desseguida obriren el foc nostres tropes contra els rebels.

De matinata sortiren les columnes del general Silvestre per a auxiliar al destacament.

De l'el kilòmetre núm. 9, del camí de la farola d'aquesta ciutat, se veien cremar els duars de Sida i Uatza en una extensió de 6 kilòmetres.

A jutjar per l'extensió del foc el càstic ha degut ésser duríssim.

A última hora de la tarde, es perciben en aquesta ciutat algunes canònades isolades. S'ignora si es tracta de una operació portada a cap per a castigar als rebels o d'un nou avenc de les tropes espanyoles.

Circuit automobilista

Paris, 30, 129 matinata.—Rabat.—Prement part en la cursa del Circuit automobilista del Marroc, ahir varen sortir de Casablanca set automòbils, que han arribat avui a Rabat sense novetat.

Demà recordarà la cursa cap a Marrakech.—Havas.

la delegació. Un companya seu ha pogut escapar.

Vanos Cardús

Portaferrissa, 10

Relació dels objectes trobats i dipositats a la majoridomia de Casa la Ciutat:

Un moneder de pell per a senyora contenint un mocador i centims; uns paraigües d'home; un anell amb pedres que semblen falses; uns documents a nom de Domingo Segura; un moneder petit de nena contenint un mocador.

CONCURS

Gratificació la millor contesta a les següents preguntes: «Per què no's reben les obres de l'hospital de Sant Pau? Què retarda la seva inauguració? Què pot fer-se per activar-la?»

Les contestes abans del 10 d'octubre, firmant-se baix l'ena. Se publicarà el que s'entregui, i a què passi a recullir el seu premi.

Escriure a «DOCTORS», Rambla del Centre, número 37, anuicis.

Granja Ballo

La millor lletra de vaca i de cabra, Cortes, 547, Tel. 3 103.

Telefones (partes telefònics) rebuts i detinguts en la Central de telefons, Avinyó, 11, per no trobar els destinataris:

De Madrid, Carme Ortega de Mercader, 370, Reus, Joan Manuel Marín, Aragó, 30.—De Villarreal, Folch i Albiñan, per Agustí Navarro, passeig Duana.—De Málaga, Gaspar Gasch.—De Reus, Castella Capmany, 9.—Madrid, Joan Vincenci, Rambla Catalunya, 23.

De Madrid, Caritat del Monte.

En les construccions d'acer i ciment volgué armar i templem materials millors que en les obres ordinàries, i a pesar d'això són més econòmiques, més duraderes i incombustibles. Presupostos: «Construcciones y Pavimentos S. A.» (abans Miró, Trepat i Companyia), Pelayo, número 1.

Tribunals.—Senyalaments per avui: Tribunal de lo Contenciós Administratiu.

Ajuntament de Barcelona contra Administració.

Audiencia Territorial.— Sala primera Incident Pérez i Pita contra A. Prissé i altres.

Menor quantia, F. Soler contra A. Simé.

Sala segona: Incident N. Roca contra J. Badosa.

Idem P. Passa contra Societat de Descarregadors del port.

Audiencia provinci 1.—Secó primera: Judici oral per resistència als agents de l'autoritat contra P. L. i altres. Id. per amenaces contra E. V. i altres.

Ademés se veuran dos incidents.

Sala segona. Cap senyalament.

Sala tercera: Judici oral per lesions contra R. O. id. id. contra M. S. Idem id. per disparo contra J. F.

Demà, dimecres, es reunirà en l'Hostatge de la Unió Ultramarina la «Comissió permanent Pro Descans Dominicals» que, com és sabut, és composta per dos delegats de cada una de les entitats de dependents d'aquella localitat.

Revestirà importància aquesta reunió, perquè en la mateixa's concretarà el plan d'acció definitiu, estudiat en principi en la sessió extraordinària que's celebrà fa pocs dies.

La Societat Astronòmica d'Espanya i Amèrica ens comunica que segons telegrama rebut de Kiel, el 28 de setembre fou descobert un cometa de 109 magnitud, per Delaràn, a l'observatori de la Plata, República Argentina. La seva ascensió recta era de 21 hores 54 minuts i la seva declinació austral de 29 34'.

Un home de 69 anys, assilat al Park, que volgué pujar a un tramvia en marxar a la plaça de Sant Pau, caigué i es feu contusions a la cara, espalles i cames.

Un noi de nou anys, Josep Martí, habitant Salvadors, 13, entressol, s'enfilà, tot jugant, a la barana del balcó, i perdent l'equilibri, caigué al carrer, ocasionant-se una extensa ferida a l'ocipici.

Fou portat al dispensari del carrer de Barberà, on li feren la primera cura.

Un subjecte de 31 anys, domiciliat al carrer de l'Olm, entrà a un establiment del carrer de Sant Jeroni, begué varies copes per valor de 30 cèntims i després es negà resoltament a pagar.

L'amo cridà al sereno i al presentant-se aquest a la cerveteria, el gorrero s'hi abronhà, rodant tots dos per terra. Amb l'ajuda d'altres persones i amb grans treballs, fou dominat el furios i posat a disposició del jutge.

Des mores d'Esquidra:

Els de Gironella comuniquen que estan alguns lloctenents tant un bosc, van fer una barrinada per anar a una gran soca, i al fer explosió, una estella, tota al vent, a uns dels obrers, el qual Manubres de 48 anys, donant-li tal cop que li causà la mort.

Els de Borredà van detenir a un veí del Castell de l'Areny, presunt autor del robó de 400 duros comés a la masia de can Pere.

Els de Sant Cugat i els de Serdanyola treballaren en localitzar un incendi declarat a un bosc del terme del segon dels pobles, aguantant una extensió de 35 quarters, d'pins, propietat de Joaquim Pujol, i causant pèrdues per valor de 1.500 pessetes.

Els de Castellersol van denunciar a dos partors per invadir propietats aïenies.

Els del port van agafar a un lladre professional que rondava pels molls.

Ahir, de bon matí, van ser sorpresos dos xicots de 15 i 16 anys, domiciliats als carrers del Perverit i Provença, respectivament, quan salvaven la part del jardí de la casa número 561 del carrer del Rosselló, emportant-se'n troços de zinc i de canonada de plom.

Un altre que estava a l'aguait, recullí el botí i logrà escapar.

El senyor bisbe i el Capítol de la Seu conviden públicament al clero secular i regular als funerals que en sufragi de l'ànima del cardenal Vives se celebraran demà a dita Basílica.

Des de demà, dimecres, el doctor Nadal de Marizcurrena explicarà un curs públic de Taquígrafia pel seu senzell sistema, en l'Ateneu Barcelonès els dimecres i dissabtes, a les nou de la nit.

Ahir visitaren al doctor Laguarda el general dels Carmelites, el provincial dels Galetans, D. Sèrvulo Gonzalez, els canonges Almera, Bruguera, Cararach i Baranera, don Manuel Alba i el senyor Marqués, que donà compte dels treballs de organització d'una peregrinació de mestres a Roma.

HOSTAFRANCS.—La Reunió Familiar Instructiva d'Hostafrancs, celebrà la festa major de la barriada amb esplèndides festes durant els dies 2, 3, 4 i 5 d'octubre.

Entre altres importants i tractivels números se celebraran els següents:

Dia 2, a migdia, gran tronada. A les quatre de la tarde, gran concert per la Banda Municipal, cedida per l'Ajuntament. A les nou, s'aviarà un magnífic castell de focs artificials. A les deu, funció teatral amb escullides sarsueles.

El dia 3, a les onze del matí, ball extraordinari de societat.

Els dies 3, 4 i 5, a les cinc de la tarde i a les deu de la nit, grans balls de partit, que seran a cura de l'orquestra «Armònica Barcelonès».

El diumenge, dia 5, a les quatre de la tarde, se celebraran algunes festes de caràcter popular acabant amb uns focs japonesos.

DE FORA

—S'ha celebrat amb gran animació la festa major d'Ibars d'Urgell. El poble està satisfet de que's organitzadors hagin publicat en llengua catalana i molt ben imprès el programa de la festa major.

Com la festa se celebra en honor de la Mare de Déu d'Horia, a la vigília d'ahir la campanya de l'hostatge d'aquesta nit, cridant a festa. Hi hagué solennitats completes amb l'orquestra de Cervera i assistència de l'Ajuntament, havent-hi gran animació a l'anada i tornada de l'ermida. Savia una traca i a la plaça hi hagué serenada. Als campanars de l'iglesia i de l'ermida hi hagué una bonica llummaria cada nit de festa.

El dia 12, després d'una sorollosa diada, s'organitzà la processó cap a l'ermida, que fou molt lluita, amb assistència de la música, societat coral i confraries amb llurs banderes, autoritats, Ajuntament i el diputat, don Felip Rodés. A l'ermida hi hagué solennitat ofici amb sermó del Rector de Montblanch Dr. Viñes. A la sortida i retorn al poble al passar per la font-nova se beneí amb tot el ritual.

Disolts la processó se dirigiren a la Casa Consistorial, on el senyor Rodés imposà a la bandera de la societat coral «l'Armònica», una artística corbata, cantant-se després l'Himne a la bandera.

A la tarde hi hagué ocs a peu, en

... de Saragossa, y del d. e. ...

Janer. N. 20

Janer.	N.	20	
NOVA YORK	Tanco ahr	Aper tura	2.00 Tel.
Disponible.	14 30	—	—
<i>Pafura</i>			
Selembr.	14 18	—	—
Octubre.	14 05	14	—
Novembre.	13 95	—	—
Dosembre.	13 88	13 77	—
Janer.	13 77	13 69	—
Mars.	13 87	13 80	—
Maig.	13 95	—	—
Juny.	13 88	—	—

NOVAORLEANS	Tanca ahir	Aperta 20h	20h	Ta
Disponible . . .	13 78	—	—	—
<i>Puturs</i>				
Setembre . . .	1375	—	—	—
Octubre . . .	1364	1385	—	—
Novembre . .	1364	—	—	—
Desembre . .	1364	1385	—	—
Janer . . .	1372	1390	—	—
Març . . .	1377	14 01	—	—

Arribades als ports dels EE. UU. 0
balas en 2 dies contra 95.000 l'any anterior

A causa dels temporals no s'han but aquesta nit els darrers telegrams quedant per lo tant incompleta l'informació.

Religioses

—Parroquia de Sant Cugat. — L'acció de Filles de Maria del Roser començarà avui les funcions que el mes d'octubre dedica a la seva Patrona, la Mare del Roser, la Verge de la Misericòrdia. Tots els dies, a dos quarts de vuit, missa amb exposició de Sant M., durant la qual se resarà el Roser.

D'espectacle

—ELDORADO. — L'elegant Cine Eldorado, seguint merxient el favor de la burgesia, concorrencia que hi acudeix cada dia.

Seguint la llista d'importants i

Qui tingui to

**Desapareixen en tres dies
dispepsies, gastralgies i
tarrors gàstrics, com
certifiquen milers de curats.**

Refusaucum com a falsificadors les
ses que no portin la firma
única concessionària a Espanya
J. Urelaah i C^a - Barcelona

CURACIÓ promou, radioli-
pleta de totes les manifestat-
sells i textils sobre la mal-
climent en aquelles en les
l'educació primària. En l'acti-
de pura o altera, una vegada co-
lució la cursada ja no s'apre-
més el cas, amb la intenció, si
el qual ja està emplenat.

«Quina tasca!» obtenim
quest mirallós repartit en
classe de grans, totora, carbó
plum i en l'hor, pròdies, tri-
sions menys, sense cap de
cívics, línies, de totes ap-
lupies, ferides incises, lluc-
cions locals, tractes, de
de poll, biceps i animals cor-
ríes, perennisme, l'edifici de
seu classe i un quants de

80 anys d'èxit. 150

present en la Farmàcia de la
Frontera
Arenzana de Abajo (Logroño)
Dipòsit a Barcelona: Farmàcia
Xicot, Font de Sant Miquel,
Príncipal, San Vicente de
Gràcia Sala, - A Granollers, Farmàcia Tr

a quateron pluit d'Espanya per correu cert

s, Corones i Pant

a necessitat para l'os

STAS - Palla, 13 i 15 pre

estudiantes i professors
(EL HOGAR)
Des de 1913 - 1914)
om. Ajuntament de Barcelona
A. R. la Infanta Pau
D.ª Carme Karr
Estudis, Piscicultura i Escola Casolana
Societat de Conferencies, Lectura, m
Ordina. - Telefon 7928
- Sant Gervasi - Barcelona

Montserrati
del Rei, 1, 1.er
públics, abundants i modern material pedag
establement i menjada a les famílies qu
ca, moral i intel·lectual que produeix la nat
La Directora, DOLORS ROCA.

EL MOIXI
DE FRANÇ treballa en pocs minuts
i y no torna a existir. No tritalla cutia. A
e d'ingua pel moixi (caldo) a la caca y
utilitat per correia al per anar-se a
via Borrell

NOY núm. 52, BARCELONA

dels NOY
el veritable assumpte realitat para car
Nº 18, tota obra de tota la les orla
inter Carders, núm. 41. - Doctor Andreu
de Los Flor, número 4.

POLICIA

qués. - Dirigit per D. Joaquim Nogueras i enginyer industrial.

DE CATALUNYA - 12

les classes de 1.ª ensenyança preparatòria,
estudis de 2.ª ensenyança i peritatge indus

NÓNIMA
d'Espanya
38 (Gracia), teléf. 7757
EU FIXE